

Právě čtete

číslo 9.

VĚTRNÍK

Ročník XXIX.

Sobota 16. října 1999

Vidím, že se zde v roce 2000 opět všichni shledáme.

Program na sobotu

9:30	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
11:30	loučení s DS Křenovice	malý sál
13:00	DS Ořechov CVOKSTORY	velký sál
16:00	DS Ořechov CVOKSTORY	velký sál
18:30	Loučení DS Ořechov	spořitelna
19:30	slavnostní setkání	malý sál
20:00	slavnostní zakončení	velký sál
potom	Sejkorák	celá budova

Recenze

Muzikál s otazníkem

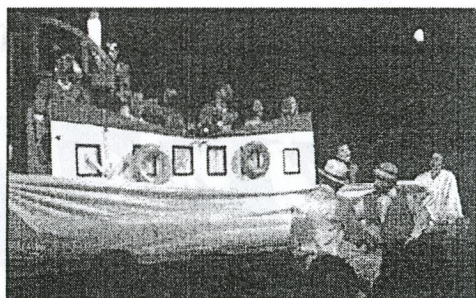
Křenovické představení podle předlohy na motivy Brandfordova

Černošského Pána Boha a Pánů Izraelitů chce být vtipné, temperamentní a hudební. Na leccos z toho má soubor šanci. Nikoli, myslím, na

adekvátní obraz vzhledem k původní knižní předloze. Nikoli, myslím, na muzikál.

Brandfordův apokryfní text má tři textové roviny: biblickou v jádru příběhů či situací, naivní či chcete-li insitní v jejich tlumočení a americkou v charakteristickém slovníku. Zajímavé na něm je to, že tyto tři vrstvy se prolínají a vytvářejí nečekané kontrasty a protimluvy, které vytvářejí průběžnou humornost textu. Tento charakteristický styl už není zcela čitelný z předlohy, která vybírá z knihy ne zcela souvislé a vyrovnané kapitoly a neumožňuje jejich průběžně narůstající humorný náboj. (Ostatně závěrečná kapitola

má nejslabší akční náboj ze všech.) Svědčí to především o tom, že byla míněna zřejmě pro jiné scénické zformování. Staví na formulacích Bredfordova textu, ale leckdy je přepisuje a doplňuje z jiných zdrojů (např. aktualizací slovníku). Krom

toho je ještě druhou revizí omezeno užití některých charakteristických pojmenování (např. Goliášovo pohrдавé "ty Židáčku" přepisuje na "ty šprčku"). Skládání trojvrstevného sdělení se tak uvolňuje do pouhého užití zbývajících prvků vedle se-

be, bez využití komického i poetického. Humornost představení tím zůstává omezena jen na sám příběh v jeho prvoplánové podobě. Naděje předlohy zůstává snadě ještě na a

okolnosti, že počítá s hudbou a zpěvem.

Soubor v té souvislosti užívá pojmu muzikál. Na to je příběh hry málo plynulý, nerozvíjí se souvisle, má řadu relativně uzavřených obra-

zů (ve shodě s kapitolami knihy) a ty jsou různým způsobem, v různé míře a různé dramatické funkci prokládány písničkami. Dalo by se předpokládat, za podmínek rozšíření

hudebního partu a velké výpravné podívané, že se z tohoto materiálu dá postavit revue. Nezdá se mi, že by odpovídal muzikálu.

Jestliže podmínky pro muzikálové představení nejsou založeny v předloze, nejsou ani v představení. Celek nemá hudební výstavbu. Hudební čísla jsou převážně jednoduchá. Po-

hybové, neřku-li taneční zformování chybí. Zpěv je tzv. herecký, převážně bez větších nároků (sbory jen z malé části vícehlasé, školený sólový projev snad jeden).

Herecká realizace je málo konturována v situacích, nepříliš výrazně stavěná k pointě. Postavy jsou převážně odkázány na exteriérový typ představitele (z průběžných jen Lucinegr přesahuje do charakteristického projevu, z ostatních snad žádná není postavena na určitém specifickém zkratkovém znaku, pokouší se o něj poněkud Soul).

Jevištní pásmo apokryfů se zpěvy a hudbou je tedy orientováno na předání série vybraných příběhů. Jsou hrány s primární chutí a zaujetím, s přesvědčením o jeho zábavnosti. Úspěch této představy značně

závisí na skladbě a stavu publika. Právě ono může svou vstřícností dotvořit představení k předpokládané funkci. Podaří-li se to, není to zcela málo. Jiří Hraše

Křenovičtí doma a ve Vysokém

rozhovor s produkčním Jiřím Cenkem

Pane Cenk, jak vás přivítalo Vysoké?

Náš soubor je tu poprvé, ale já mohu porovnávat, kdysi jsem tu už dvakrát byl. Je to tu stejně vlídné a krásné, perfektní je zázemí a hlavně lidé kolem, kteří tu dělají práci k nezaplacení. Mám radost, že festival pokračuje, že žádné revoluce nezvrátily lásku k divadlu, že se pořád hraje.

Můžete nám trochu přiblížit váš soubor?

Máme kolem pětatřiceti členů. Hraní v Křenovicích, které leží asi 20 kilometrů od Brna a jsou zhruba stejně velké jako Vysoké, má dlouhou tradici, ochotnický soubor u nás existoval už v roce 1904. Těsně po druhé světové válce tu byla dokonce tři divadla. S malými předstávkami se pořád hraje.

Proč váš soubor nese jméno právě Antonína Vorla?

Protože období, kdy s námi tento člen Divadla bratří Mrštíků - Městského divadla v Brně spolupracoval, je jedním z těch slavných v naší historii.

Do Vysokého jste přijeli s muzikálem Černošský Pán Bůh a páni

Izraeliti. Je to váš oblíbený žánr?

Od 70. let v dramaturgii i v hereckém projevu záměrně směřujeme k syntetickému divadlu. Hráli jsme už hodně titulů, i pohádky, a pokud ve hře nejsou písně, sami si je napíšeme. Snažíme se, aby lidi na tu dobu, co se hraje, vypnuli, pobavili se, zasmáli a zbavili starostí.

Děkuji za rozhovor. al

Včera v dopoledních hodinách navštívila techniku divadla Císařská rodina

Libičtí doma a ve Vysokém

DS Vojan Libice nad Cidlinou si v letošním roce připomíná třicet let své činnosti. Poprvé se publiku představil v roce 1969 s pohádkou Šípková Eůženka. Nastudoval hodně celovečerních her, besídek pro děti, estrád a recitačních pásem. Je

hostitelem celostátního festivalu FEMAD. Zúčastnil se národních přehlídek v Hronově, Třebíči, Vysokém, Rakovníku. K nám přijel s Horníčkovou hrou Dva muži v šachu v úpravě a režii Vladimíra Dědky.

rozhovor s režisérem Vladimírem Dědkem

Pane Dědku, jak dlouho už spolupracujete s Libickými?

Známe se už léta z Vysokého, o spolupráci jsme se pokusili v roce 1979, ale měl jsem úraz, a tak se vše přerušilo. Sešli jsme se pak při práci na Blázinci v I. poschodí. S ním jsme se dostali až na přehlídku do Hronova a sem do Vysokého. Pět let jsem čestným členem souboru. Jinak jsem řádným členem Krakonoše a Nového divadla v Mělníku.

Jste "jenom" režisérem, nebo také hraje?

Hlavně režírují, hrají, jenom když je to nutné.

Vy jste z hlediska přehlídky velmi zajímavý.

Byl jsem režisérem vůbec prvního představení na Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém - Ženského boje Václava Klimenta Klicpery. Přijeli jsme ho sem hrát s Divadlem mladých z Vysoké Libně. S ním jsem spolupracoval 15 let.

Jaká je vaše původní profese?

Zubní laborant. Pak jsem pracoval v autoškolě, odkud mě z politických důvodů vyhodili a skončil jsem u zedníků na montážích. Zakázali mi také hrát divadlo.

Jezdíte do Vysokého i mimo přehlídky?

Ano, mám tu plno známých.

V kterém ročním období se vám tu líbí nejvíc?

Mám sice rád léto, ale s rodinou sem jezdím také v zimě, i když ne lyžuji.

Jako prezidenta a zakládajícího člena Vobskočáku se vás musím zeptat i na tento korupční spolek.

Ve Vysokém byla vždycky dobrá parta. Když jsme tu měli poprvé vítat domácí soubor, nepozvali jsme k tomu Vrabčáky, ale dospěle a nacvičili jsme taneček. Těch dvanáct lidí pak založilo Vobskočák. V tomto případě nejde o uměleckou práci, ale o recesi, o legraci, všechno má být postavené na hlavu. Časem se spolek rozrostl, v posledních letech připravujeme noční představení. Odehráli jsme Mlynáře a jeho dítě, Sněhurku a pět trpaslíků, Mahulenu atd. Také na každý Sejkorák přijdeme s nějakou doprovodnou akcí.

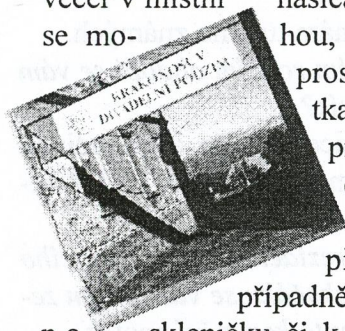
Všude tam, kde je dobrá parta, se dá hrát divadlo. A když to uspokojuje lidi, kteří ho dělají, potom to uspokojí i diváky.

Děkuji za rozhovor.

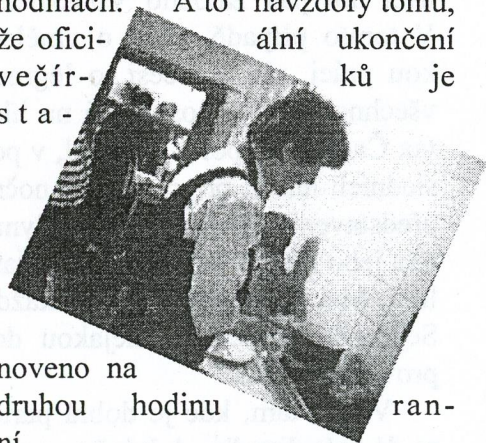
al

Jak jsme se bavili

Ne všichni účastníci a návštěvníci divadelní přehlídky odcházejí po večerním představení domů. Mnozí v hojné míře využívají možnosti navštívit ještě společenský večer v místní "hasičárně". Zde se mo-

hou, zcela bezprostředně, setkat s aktéry právě skončených divadelních představení, případně je pozvat na skleničku či k tanci. Děje se tak velmi často. Klade to značné nároky jak na hosty, tak na obsluhující personál. Kolikrát se lidé chtějí občerstvit i v pozdních večerních, nebo spíše časných ranních hodinách. A to i navzdory tomu, že oficiální ukončení večírku je sta-

noveny na druhou hodinu.

ran-

Nutno poznamenat, že úroveň těchto večírků je letos velmi dobrá, a to i díky službám, které pro pří-

pravný výbor přehlídky opět zajišťuje místní sbor dobrovolných hasičů. Doufám, že tak činí ke spokojenosti vás všech. A tak mi nezbyvá než jim velmi, velmi po-

děkovat a doufat, že spolupráce na takovéto úrovni bude pokračovat i při dalších ročnících Krakonošova divadelního podzimu. Hasiči, děkujeme vám.

Za přípravný výbor KDP

Karel Bárta

Štrajk!

Od našeho zvláštního zpravodaje JPP

Poprvé v historii přehlídek se včera večer s definitivní platností konal štrajk herců Vobskočáku. Nepomohli intervence žádného činovníka ani prezidenta! Představení je zatím odloženo na pátek roku 2000.

Štrajk!

Zeptali jsme se vás

(Veronika Havelková)

Pátek odpoledne, DS Křenovice
Černošský Pán Bůh a pání Izraeliti

Divák z Vysokého nad Jizerou
*Dobry den, ja se jmenuji Veronika
Havelkova, mohla bych se vas
na neco zeptat?*

Ano, samozřejmě.

*Libilo se vám provedení této hry?
Velice se mi líbilo.*

A líbilo se vám kostýmy?

A jó, tak vono na tom vlastně nezá-
leží, ale líbily se mi velice kos-
týmy.

Děkuji, na shledanou.

Zeptali jsme se vás

(Eva Večerníková)

Je pátek odpoledne a bude se hrát
představení Černošský Pán
Bůh a pání Izraeliti.

*Dobry den, ja se jmenuji Eva Ve-
cernikova, mohla bych se vas
zeptat na par otazek?*

No, to bys mohla.

Nejdřív vaše jméno a kde bydlíte?

Já jsem Ludmila z Roketnice nad
Jizerou.

Líbila se vám tato hra?

Moc se mi líbila.

Co se vám na ní nejvíce líbilo?

Můžu říct, že ta hudba a písničky.

*A který herec vám byl nejsympatič-
tější?*

To ti zrovna nemůžu říct, protože
si myslím, že hráli moc hezky
všichni.

Náš kvíz

(rozhovor s vítězem)

Dobry den, jaké je vaše jméno?

Milan Čejka, a jsem z Libice nad
Cidlinou.

*Gratuluji vám k získání ceny
v soutěži Větrníku. Jak jste při-
šel na správné odpovědi?*

Spíše jsem je vytušil.

*Na které odpovědi byste vsadil jako
na tutovku?*

Na tu první – Karolinka – svého
času zde s Országem zářili.

*To tedy znamená, že jste dlouhole-
tým účastníkem přehlídek. Jaké
představení vám nejvíce utkvě-
lo v paměti?*

Nejsem. Teď nevím, abych něco
neplác, mám také sklerózu –
loňské žlutické S tvoji dcerou
ne.

*To tedy vlastně máte štěstí, protože
bylo odloženo pro nemoc
z roku 1997.*

Ano, to víme, chtěli jsme je pozvat
k nám do Libice, ale měli jsme
smůlu.

Děkuji za rozhovor. PeHe

Svatý Petře, piš! Vodteďka ve Vysokým nad Jizerou River a v Křenovicích u Brna žádný tuhý zimy, žádný sucha ani povodně. A ještě připiš: Bohatou úrodu šťavnatýho vysockýho zelí a Křenovickým dobrýho vína a slivovici. Móc si to ty lidičky zasloužej...

Divadelní literatura

Milovníci divadla mají dnes zhruba mezi 15:00 a 16:00 hodinou poslední možnost získat za velmi výhodných podmínek, které se jinde jen tak nevyskytnou, zajímavé tituly zabývající se divadelní teorií i praxí. Takže neváhejte, PhDr. Milan Strotzer z pražské Artamy na vás čeká před vstupem do velkého sálu, aby vám poradil, až do zahájení posledního představení letošní přehlídky.

al

*My chlapci ze šatny,
my jsme poklad pravý.
Když nám někdo kabát dá,
jako když ho ztratí.*

*Za počasí každého,
kabát s mincí vyzvednem,
ať jde o BLBÉHO,
neb' docenta s diplomem.*

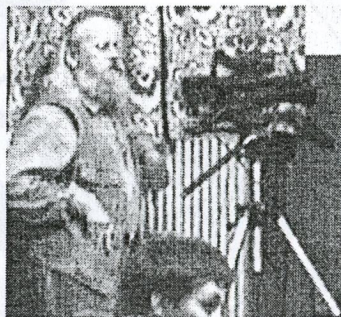
*Na háček vše pověsíme
a jestli to nespadne,
o lístek vás poprosíme,
na všechny se dostane.*

*Když však kabát zůstane,
nebylo to jedenkrát,
čas dražby tu nastane.
Nejbohatší může brát.*

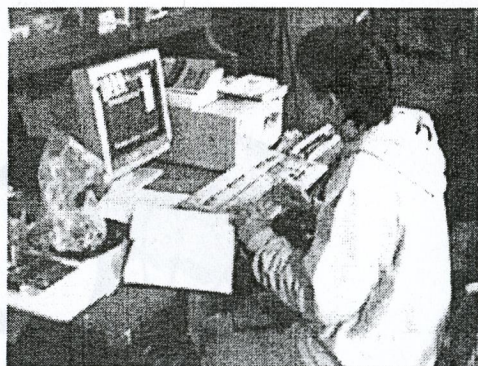
*Nebojte se lidičky,
dále nám vše dávejte.
Odložte své svrchníčky,
kapesníčkem mávejte.*

Jak to letos bylo s redakcí

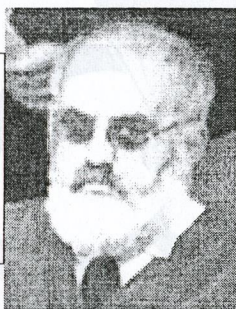

Standa
Šmíd mi-
moděk do-
dával ob-
razovou
dokumen-
taci z
představe-
ní

Nejprve je třeba všechno koncipovat, sepsat a nakonec i opravit

*Kreslír Dušan
Grombiřík
má obrovskou
schopnost na-
malovat příběh*

*A potom sestavit
do tvaru Větrníku*

*Jirka Hlávka
i v letošním roce
dodával
básničky -
do něho vhodíte
papír
a vypadne
básnička*

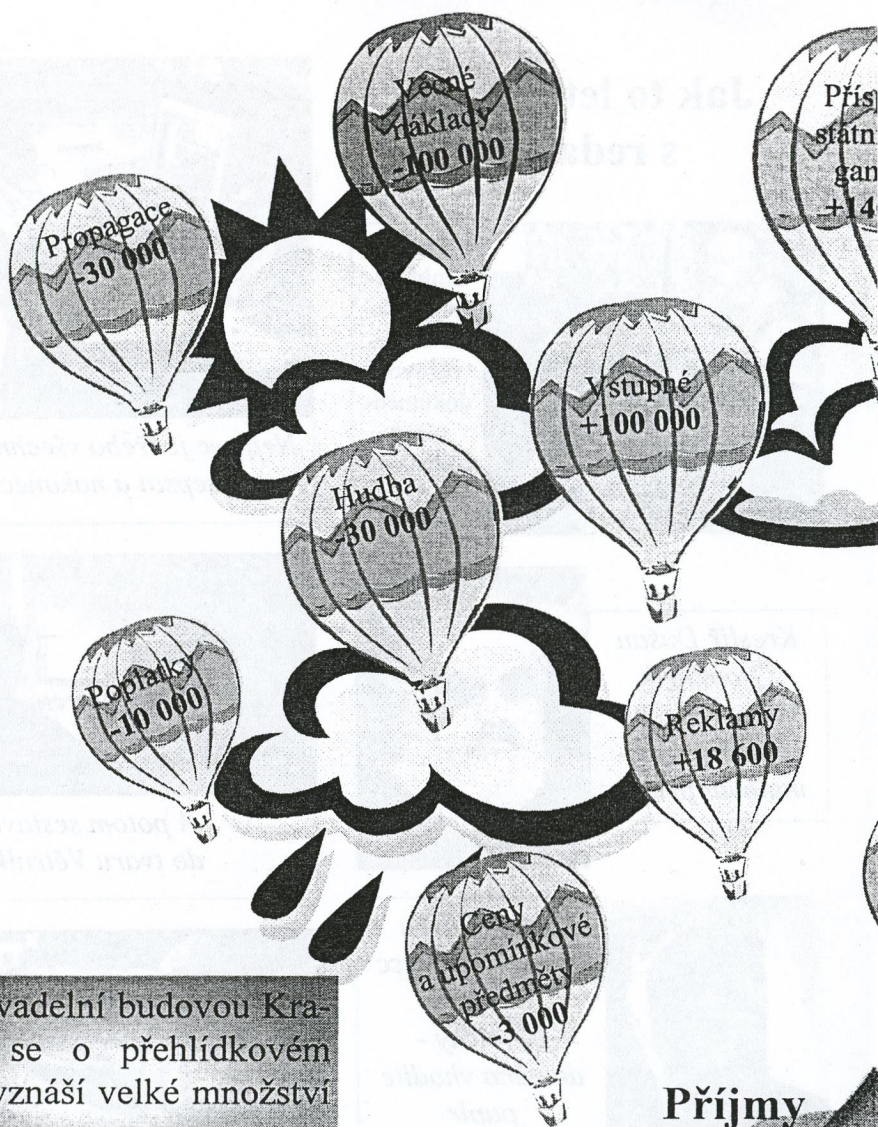
Občas se našla i chvíle k jídlu...

*Větrník
skládal, kdo
měl ruce*

...i ke spánku

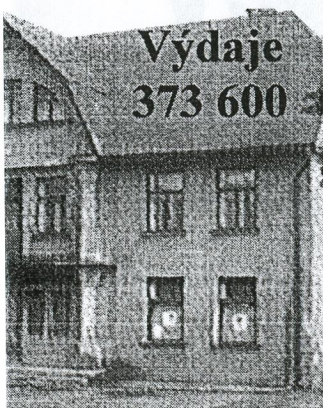
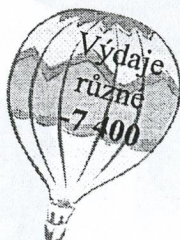
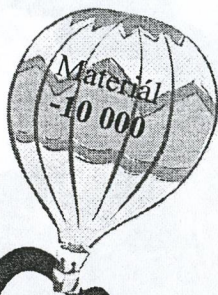
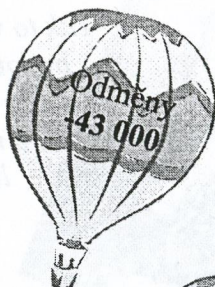
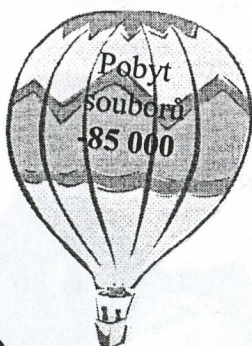
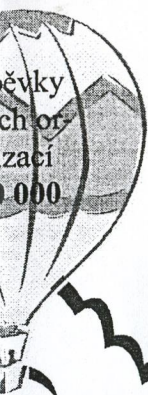

Nad divadelní budovou Krakonoš se o přehlídkovém týdnu vznášejí velké množství peněz.

Příjmy
373 600

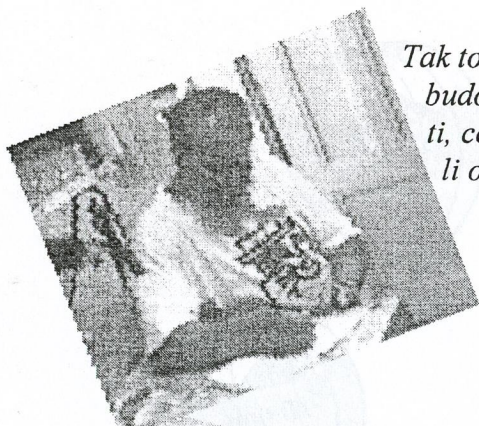
Soubory u nás bydlí dva dny.
Jejich podíl na nákladech je úhrada dopravy,
nebo stravování.

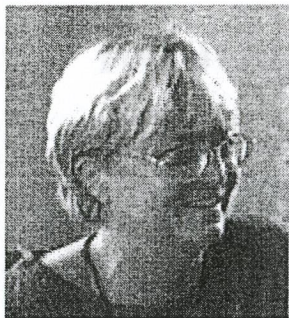
Ve skutečnosti je rozpočet vyšší o 25 000,-Kč, protože máme významné sponzory (MINOLTA), jejichž příspěvek je nefinanční.

*Tak to vidíte, zase
budou mít klid
ti, co se stara-
li o naše ža-
ludky*

*A v hasičovně nakonec stejně
skončily kroky všech návštěvníků*

*„Přes informovanost“ diváků by-
la děvčata u vchodu.
Nabízela i suvenýry.*

*Předsedkyně
přípravného
výboru
Svatava Hejralová*

*Starosta spolku bdí
v pozadí nad chodem přehlídky*

*Za SČDO přispěl
svoji troškou
do mlýna
Vlastimil Ondráček*

O soubory se starala čtveřice hostesek (ů)

*Slávka
Hubačíková*

*Jitka
Skrbková*

*Honzík
Hejral*

*Katka
Bártová*

Představení hodnotila pětičlenná porota

Anketa

Křenovickému Černošskému Pánu Bohu a Pánům Izraelitům udělilo po odpoledním představení 56 diváků 550 bodů, večerní ohodnotilo 78 diváků 711 body.

Pozdravy

V oznámení z ministerstva kultury o poukázání dotace na rok 1999 pro DS Krakonoš bylo i postscriptum od paní Ivany Vozkové: "Ještě jednou Vám děkuji za milé přijetí, kulturní zážitky a za příjemné pohlázení na duši. Věřím, že pan Hejral je již v pořádku a těší se z dobře zorganizované přehlídky. Přeji Vám všem hodně zdaru v další tvůrčí práci. S přáním hezkého dne Ivana Vozková" al

Hospoda na půdě vzkazuje:

dnes vás zveme na poslední přehlídkové jídlo

■ oběd: : polévka kmínová
s vejcem
čína, rýže

■ večeře: smažený řízek, chleba,
kyselá okurka

Sobotní

*To bychom tedy zase měli.
Jelikož jsme tu dýl být chtěli,
již v pátek jsme sem přiletěli,
abychom všechno uviděli.
Pršelo, foukalo, ale nechumelí.
No a teď už je po... vši kráse.
Vzdycháme sobě tenkým hlasem,
před námi rok předlouhý zdá se,
nežli sem pádit budem zase,
tančit a zpívat a pít jak...Dáni,
těšit se s vámi na vítání
i na všechněch divadel hraní.
Než bude zase říjen k mání.
Před Krakonošem hlavu skláním.
Tož loučíme se s velkým přáním
za rok se sejít v celé kráse
všichni a zdraví tady zase.
Ještě "STORY - CVOK"
a pak - krásný rok!*

jh

Pozor, mezi stávkujícími umělci Vobskočáku a vedením spolku došlo konečně k dohodě. Představení proběhlo za svitu pouličních lamp na náměstí v sobotu ráno v 1:32 hodin. Děkujeme všem, kteří se přišli podívat.

vedení Vobskočáku

Vzkaz od Krakonoše všem naivním

Kam jste dali hlavy, hoši, anebo alespoň to v nich ?! Jak vás mohlo napadnout, že bych si nechal utýct přehlídku. Pravda, musím souhlasit s existencí mého dřevosilikonového dvojníka, ale těžko ho můžete potkat ve vysockým divadle. Ten je touto dobou v zahraničí místo mě a užívá si po svém. Já zase tady, i když mi "protokol" mírně nařizuje a zakazuje, co si jako vládce hor můžu dovolit pronést nebo udělat.

Zdraví vás Krakonoš

Pozor! Pozor! Pozor!

Jedné mladé sympatické slečně se neznámo kdy a neznámo kde ztratil malý černý telefonní záznamník, což jak známo, člověku dost zkomplikuje život. Případného nálezce prosíme, aby ho nechal u slečny Gabriely Vaškové, režisérky DS MKZ Horšovský Týn. al

Naši sponzoři

MINOLTA, s.r.o., filiálka Hradec Králové, obchodní zástupce Ivan Pavlišče

Výrobky naší firmy, která byla založená v roce 1928 v Japonsku a

postupně se vypracovala v předního výrobce kopírovacích strojů, tiskáren, faxů, digitálních kopírek, fotoaparátů, skenerů a optických měřicích přístrojů, ke sportu a kultuře, ať už na profesionální, či amatérské úrovni neodmyslitelně patří. Výrobky se značkou Minolta se prodávají prostřednictvím sítě dceřiných společností a distributorů téměř ve všech zemích světa. Česká republika je pro MINOLTU významným obchodním trhem s ročním obratem přes 1 miliardu korun, který pro nás vedle vysokého tržního podílu znamená zároveň i závazek vůči zákazníkům a klientům. Proto chceme i nadále vystupovat jako spolehlivý a seriózní partner se značkovými výrobky vysoké kvality. Také to je důvod, proč zaměřujeme své sponzorské aktivity do různých oblastí - do zdravotnictví, školství, kultury a sportu. Z mnoha těchto aktivit je v oblasti kultury možné jmenovat sponzorování premiér v brněnském Mahe nově divadle. V duchu těchto myšlenek a tradic jsme přistoupili i ke sponzorování jubilejní XXX. národní přehlídky divadelních souborů - Krakonošova divadelního podzimu. Zapůjčením kopírovacího stroje a dodávkou spotřebního materiálu jsme napomohli organizátorům vydávat denní zpravodaj.

Naši sponzoři

TTS Semily, s.r.o., majitel Ing. Ivan Hanuš

Pane Hanuši, nebudu předstírat, že nevím, proč právě vy finančně podporujete Krakonošův divadelní podzim. Jste sice majitelem firmy Trh, transport, expedice, která zajišťuje kompletní služby a poradenství ve všech druzích mezinárodní i vnitrostátní nákladní dopravy, ale jste také členem DS Krakonoš. Jak dlouho ochotničíte?

Členem spolku jsem kolem třiceti let, přivedli mě do něho rodiče, nadšení ochotníci.

Vzpomínáte si na první role?

Poprvé jsem hrál v "Bylo nás pět" v rámci školního dramatického kroužku, který vedla paní učitelka Ludmila Hnyková. V Krakonoši to byly pohádky, které s námi nastudovala moje maminka a Slávka Hubačíková.

Jak dlouho podporujete vysockou přehlídku?

Vlastně po celou dobu existence firmy, jež byla založena v roce 1993, tzn. šest let.

Vaši zatím poslední rolí byl pekelný sekretář Marbulius v Drdových Dalskabátech. Vedete firmu, navíc do práce dojíždíte, máte na divadlo dost času?

Potřeboval bych ho mnohem víc. I teď o přehlídce jsem tu byl

pouze dva dny, pak jsem musel chodit do práce. Ale vždy se tu alespoň zastavím, abych si popovídal s přáteli. *Děkuji za rozhovor.* al

Návštěva

I když jsem měla o letošní přehlídce poprvé možnost projít celou divadelní budovu a pohybovala jsem se i v místech, kam se divák běžně nedostane, jednu tvář, která k ochotnickému divadlu a Krakonošovu divadelnímu podzimu alespoň podle mě vždy neodmyslitelně patřila, jsem tu nikde neobjevila. Paní Marie Hejralová, která se podílela na vzniku i organizování přehlídek, má delší dobu problémy s chůzí a do divadla se bohužel nedostane. Vypravila jsem se proto za ní domů.

Paní Hejralová, kdy jste začala hrát divadlo?

Už jako malá, ve škole. Pocházím z Roprachtic. Když jsem opusťla školní lavice, začala jsem dostávat milovnické role. Ve dvaceti jsem hrála Dobromilu Rettigovou, což byla velká role, těžká na zapamatování. Učila jsem se také hrát na klavír.

Stála jste u zrodu přehlídky. Jak vzpomínáte na její počátky?

Vysocká přehlídka měla úspěch už při prvním ročníku. Hned od počátku dostala řád, který má v podstatě dodnes. Je pravda, že to neby-

lo tak náročné. Postupně jsme přidávali a vymýšleli různé věci. Přípravný výbor se scházel už od začátku roku. Vedli nás metodici, pomáhal nám Petr Pešek, Líba Erbsová, Josef Malinek. Na prvním ročníku soubory vítali pouze tři trubači. Zpočátku se ani nevařilo. Spali jsme tak dvě tři hodiny denně.

Byla úroveň ročníků vyrovnaná?

To bylo různé, kolísala také podle toho, jaká kritéria výběru byla stanovena. I úroveň poroty bývala různá. Souviselo to s celkovými poměry. Například v roce 1977 se zdálo, že přehlídka už nebude, ale pak to zase dostali do rukou lidé schopní a dobří.

Co jste měli na starosti vy, vysocí ochotníci?

Budovu Krakonoše a při pevném systému přehlídky z toho plynulo dost práce. Některé ročníky byly o to náročnější, že jsme hráli. Bylo to například v roce 1986, kdy jsme oslavovali 200 let vysokého ochotnického divadla a hráli jsme dokonce dvě představení - Novou komedii o Libuši a dívčí vojně v Čechách a Strakonického dudáka. Byly to "davovky", soubor se v nich ukázal v plné síle. Ale hrát a ještě se starat o hostující soubory bylo dost vysilující.

Paní Hejralová, vy jste nejenom hrála, ale i režírovala.

Nebyla jsem moc silná režisér-

ka, ale nebyl nikdo jiný, kdo by nás vedl. Přizval si mě pan Tetauer a já pak režírovala pětadvacet let. Povedená byla například Lucerna, již jsme nastudovali k 190. výročí spolku. Dokonce tu byla snaha dostat soubor s Lucernou na Hronov.

Užili jste si vůbec nějakou legraci?

To víte že ano. Ale legrace je tam, pokud vím, pořád. Například různé hnípanice mezi kuchyňkou a technikou.

Zajímáte se o letošní přehlídku?

Snažím se toho zjistit co nejvíce od manžela a ostatních členů rodiny. Ale zatím nemají moc času. Přiběhnou a hned jsou pryč.

Vrátím se ještě k té legraci. Vzpomenete si na nějakou příhodu?

Mám velmi ráda operety. Když u nás byli poprvé Ořechovští, přijeli právě s operetou, měla jsem službu v kuchyňce na půdě. Dělal jsem něco s vodou a při tom na ně koukala v televizi. Nevšimla jsem si, že voda z konve přetekla na podlahu. Najednou začala na lidi v hledišti kapat voda. Venku zrovna přšelo, v technice si mysleli, že je děravá střecha, a šli to spravovat. Tenkrát to ale moc velká legrace nebyla.

Paní Hejralová, děkuji vám za rozhovor a přeji vám i za ostatní hodně zdraví. al

Prohlášení

Já, Mgr. Zojko Macháň, učitel na Zvláštní škole ve Vysokém n. Jiz., dopisovatel časopisu Větrník, jsem nucen učinit toto prohlášení.

Po sedm dnů jste byli, vážení přátelé, na této stránce klamáni nestoudnými výmysly a nehoráznostmi, a to vše bez mého vědomí a pod mým jménem. Teprve nyní, když k vám mohu promluvit skutečně za svou osobu, mohu vám také sdělit, že za tímto hanebným činem stojí trojice žáků naší školy, známých hříšníků, Papoušek, Prokopál, Buben.

Když jsem byl, vážení přátelé, počátkem září vyzván organizátory přehlídky ke spolupráci, mé srdce zaplesalo a upřímně jsem se těšil. Avšak brzy se o mé účasti na práci pro časopis dozvěděli zmínění zlotřilci a této situace dle svého zneužili. Poslední den před zahájením divadelní přehlídky, když jsem se vracel ze školy domů, shodili mě do školního sklepa a zamkli. Rozhodli se, že použijí mé jméno a během přehlídky budou do redakce posílat výplody svých recidivistických myslí, a to pod titulkem Tlachání Mgr. Machání (Díky duchapřítomnosti členů redakce nebyl naštěstí tento hloupý rým akceptován. I když, dá se vů-

Secondhand

aneb

Zprávy z druhé ruky

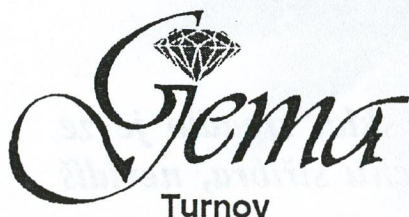
bec hovořit o štěstí ?)

Po přečtení několika čísel Větrníku jsem se sám sebe musel ptát, jak žáci školy pro zaostávající mohli psát články, byť pouze stylisticky průměrné, pravopisně zcela odpovídající. A později jsem se to dozvěděl. Trojice totiž násilím donutila žáka sousední základní školy premianta Ticháčka, že pokud nebude spolupracovat a věc prozradí, spálí mu jeho žákovskou knížku se samými jedničkami. Jen díky tomuto vzornému chlapci, který mně po celý týden spouštěl po uhlí potravu, přečkal jsem čas ve sklepe bez újmy. Až dnes ráno dočkal jsem se svobody, neboť náš pan školník se rozhodl zatápnout.

Závěrem mi nezbývá, než se vám, hlavně těm, kteří byli některými články pohoršeni, za naše žáky omluvit a ujistit vás, že jejich chování bude důsledně a tvrdě potrestáno. Sám budu trvat na tom, aby si všichni tři svůj čin příští rok na přehlídce odpracovali jako uvaděči.

Mgr. Zojko Macháň

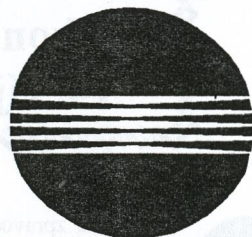
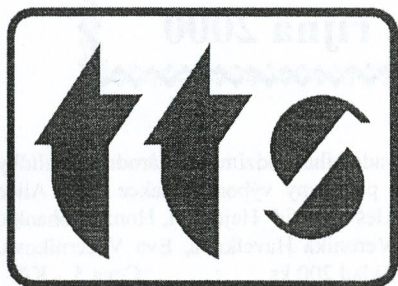
Sponzoři XXX. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

PNPRESS a.s.

MINOLTA

Přijde žid k rabbimu a říká:

„To je hrozné, přijdeš k chudákovi, a pomůže ti, když může. Přijdeš k bohatému, a pomalu tě nevidí. Čím to je?“

Rabbi povídá: „Jdi k oknu. Co vidíš?“

„Ženu s dítětem a povoz.“

„Dobře. – A teď se postav před zrcadlo. Co vidíš?“

„Co bych viděl? Sebe.“

„Tak je to. Okno je ze skla, zrcadlo je ze skla. Sotva dáš za sklo trochu stříbra, nevidíš než sebe.“

chasidské historky

Program na neděli		
ráno	uzamčení	divadlo
14:00	úklid	celká budova

**Na shledanou na XXXI.
Krakonošově divadelním podzimu
14. října 2000 – 21. října 2000**

Větrník, zpravodaj XXX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef, Aleš a David Hejralovi, Honza Pohanka, anketa Ondra Vaverka, Ondra Schmoranz, Veronika Havelková, Eva Večerníková, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 200 ks

Cena 5, - Kč.